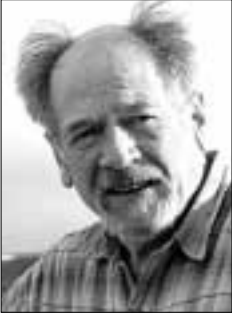

Gud, Spinoza og tey samkyndu

A. Guttormur Djurhuus

Bókstavtrúgv á Koran og Bíbliu

Á okkara døgum er vanligt at muslimar, tá spurningar, tað veri seg átrúnaðarligrir, moralskir, politiskir ella vísindaligrir, stinga seg upp, venda sær til Koranina at fáa svar. Tað kann týkjast okkum løgið at hava so sterka trúgv at halda at ein bók skrivað fyri 1500 árum síðani, kann svara spurningum um líkt og ólíkt í nútíðini. Her skulu vit ansa okkum og ikki gloyma, at her hjá okkum, var fyri ikki langt síðani, vanligt at trúgva bókstaviliga øllum tí sum stendur í Bibliuni. Eisini tí sum stendur í Gamla Testamenti. Ein so mætur vísindamaður sum Isaac Newton legði stóra orku í at tíðarfesta hendingar við Bibliuni sum keldu. Í langa tíð var kirkjan við Bibliuni sum einastu víðurkendu kunneleikakeldu, tí ein forðan fyri framburð innan europeiska náttúruvísind.

Baruch de Spinoza

Í Niðurlondum varð í 1632 borðin í heim maður nevndur, Baruch de Spinoza. Hann var av rikari jødaætt sum tókst við handilsskap, men hevði ungi Baruch lítlan hug at ganga tann vegin. Hann hevði stórri hug til bókina og læs hann dúgliga Bibliuna og Talmund, umframt jødiskar mystikarar og vesturlendskar heimspekingar. Hann lærði at kenna tankarnar hjá Giordani Bruno, sum í árinum 1600 varð tikin av døgum av kikjuni »so humant sum gjorligt og uttan at blóð fleyt«. Við øðrum orðum: hann varð brendur livandi á báli! Men helst var tað René Descartes sum var fremstur í huga hansara. Hin stóri heimspekingurin sum segði: – Í leitan okkara eftir eini beinari leið til sannleikan, skulu vit ikki takast við nakað, ið vit ikki kunnu fáa somu vissu fyri, sum í aritmetiskum og geo-metriskum prógvum.

Sum 24 ára gamal verður hann stevndur at mæta í synagoguni at verða avhoyrður og ákærdur av gamlamanaráðnum. Honum varð boðin eitt hampuliga stórt árligt gjald, um hann, í hvussu so er, úteftir, ikki vildi ganga imóti røttu trúnni. Spinoza tók ikki av, og varð exkommunikeraður.

Aftan á at vera blivin koyrdur úr jødisku samkomuni, vann Spinoza sær til dagligt breyd sum lærari og seinni sum linsu-makari. Hann hevði lært til optikara meðan hann enn var

limur í jødisku samkomuni. Tað var góð gomul jødisk siðvenja, at allir studentar eisini skuldu læra seg eitt handverk, tí »alt arbeiði dugnar, og ein lærdur sum ikki dugur eitt handverk gerst at enda eitt óvætti«.

Stutt aftan á exkommunikatiónina varð morðroynd framd móti heimsspekinginum av einum rætttrúgvandi, sum við dálki í hond vildi týna hin van-trúgvandi. Spinoza slapp undan við einu skeini á hálsinum.

Bert 44 ára gamalur andaðist Spinoza, sum tá leingi hevði verið tuberklasjúkur.

Bíblían ikki Guds orð

Spinoza er ein hin fyrsti sum heldur, at Bíblían ikki beinleiðis skal takast fyri at vera Guds orð, men heldur eitt stríðsrit fyri kristindómin. Sjálv trúarjáttanin og Kristi náttúr varð staðfest so seint sum á kirkjufundinum í Nicaea ár 325 eftir okkara tíðar-rokning, har Konstantin hin Stóri, sjálvur vantrúgvandi, var fundarstjóri. Ikki fyrr enn sløk hundráð ár seinni verður endaliga avrátt, hvat av samlaða tilfarinum sum skuldi kanoni-serast og takast við í Nýggja Testamenti. Ikki løgið at Spinoza hevur ilt við at góðtaka Bibliuna fyri Guds orð. Um so var at Bíblían er Guds orð, var ikki tann hópur av andsøgnum í henni, sum tað nú eru, heldur hann.

Guds sanna andlit í náttúruni

Einum er hann tó samdur við nøgv tatiðar og nútíðar kristin í. Gud og nátturufyrbrigdini eru eitt. At tað er í náttúruni, at Gud visir sitt sanna andlit. »Men«, skriver Spinoza, »fólkið heldur at Guds vald og forsjón verða best lýst við lögnum hendingum, sum ganga imóti tí fatan tey annars hava gjørt sær av náttúr-uni«.

Tey halda, at Gud er óvirkin, tá alt í náttúruni gongur sína vandu gong, og hinvegin at er Gud virkin tá náttúrumegin og náttúr-ligar orsøkir eru óvirknar. Á henda hátt fáa tey tvynnar ymisk-ar orsøkir til eina hending. At Gud er tað ella at náttúrumegin er tað. Um vit nú góðtaka, at undur veruliga henda, skuldi tað merkt, at Gud er tvíbýttur. Van-liga vil alt ganga fyri seg sam-bært evigium lögbundnum hendingarmynstri og hinvegin skuldi Gud í einstokum førum lata hendingarmynstrið ganga imóti náttúruni og harvið imóti sinu egnu náttúru.

Undrið

Hesum avvisir Spinoza og visir á, at undrið er frágreiðing av tí óvítandi til eina hending, tey ikki skilja. Tey undur sum Bíblían sigur frá stava annhøvrt frá tá ókendum náttúrfyrrbrigdum, av at vitnini fóru skeiv ella av skeivari umseting av hebraiska tekstinum.

Eitt undur, skrivar Spinoza, er ein hending, hvørs orsøk ikki kann greinast við náttúrulógum. Men við tað at tað eru vanlig fólk, sum sjálvi døma um, hvat ið er eitt undur, fólk sum ikki hava eina hóming av, hvussu náttúran virkar, kunnu vit tryggt taka sum givið, at fólk fyrr í tíðini, hildu vera undurverk slíkt sum tey ikki megnaðu at greina. Tískil kann neyvan vera nakar ivi um, at nógv av undrunum í Bibliuni skuldu kunna verðið greind við kendum náttúru-lógum.

Bíblían greinar ikki hvørjar náttúrligu orsøkirnar eru til hendingarnar. Tað eru skeivleikar í tí, sum Bíblían sigur um Gud, tí ætlanin við henni er ikki at sannføra skilvitið men hugflogið. Sum frá er liðið hevur tó markíð fyri, hvat ið hildið er gjorligt flutt seg. Tað man vera fáur í dag sum heldur, at ein mistur armur ella bein kann veksa útaftur. Vit vita av royndum, at so er ikki. Gud gongur ikki imóti teimum lógum, sum hann sjálvur hevur skapað! Tí eru undur ikki mogulig.

Bøn og forbøn

Tað er heilt vanligt av trúgvandi at biðja fyri sjúkum og syrgjandi. Tú kann fara í forbøn fyri líkt og ólíkt. Mær er sagt at almennt varð gingið í forbøn fyri at fáa høgan pris fyri útróðrarbát sum skuldi seljast. Hinvegin er keyparin helst farin í bøn fyri at fáa lágan pris, so at hann kundi megna at reka bátin. Ikki er lætt at vera Várharra!

Tað tú ger, tá tú fer í forbøn, er nógv tatiðar og nútíðar kristin í. Gud og nátturufyrbrigdini eru eitt. At tað er í náttúruni, at Gud visir sitt sanna andlit. »Men«, skriver Spinoza, »fólkið heldur at Guds vald og forsjón verða best lýst við lögnum hendingum, sum ganga imóti tí fatan tey annars hava gjørt sær av náttúr-uni«.

Tey halda, at Gud er óvirkin, tá alt í náttúruni gongur sína vandu gong, og hinvegin at er Gud virkin tá náttúrumegin og náttúr-ligar orsøkir eru óvirknar. Á henda hátt fáa tey tvynnar ymisk-ar orsøkir til eina hending. At Gud er tað ella at náttúrumegin er tað. Um vit nú góðtaka, at undur veruliga henda, skuldi tað merkt, at Gud er tvíbýttur. Van-liga vil alt ganga fyri seg sam-bært evigium lögbundnum hendingarmynstri og hinvegin skuldi Gud í einstokum førum lata hendingarmynstrið ganga imóti náttúruni og harvið imóti sinu egnu náttúru.

Samkynd og náttúrunar lóg

Tað hevur verið sagt um tey samkyndu, at tey ganga imóti lógnum náttúrunar, og at tey tí eru kynsvillingar. Við øðrum orðum er tað at vera samkyndur at ganga imóti Guds náttúru. Sjálvur havi eg hoyrt prest siga, at tað er imóti náttúrunar lóg og harvið imóti Guds lóg at vera samkyndur.

Sum sosialiseringsfyrbrigdi er homoseksualitetur vanligur millum djór. Tað kann vera fyri at klára seg betur í fylginum ella at hækka í tign. Ikki er orsøk til at halda, at øðrvísi er millum menniskju. Dømi um tað kann vera kynslig samvera millum unglingar og tikomnar menn í gamla Hellas.

At umstøðurnar ofta gera at fólk, fyri eina tíð í hvussu so er, gerast samkynd er væl kennt. Homoseksualitetur í fognslum er vanligur. Sjálvur var eg sum ungur sjómaður og sigldi við skipum sum vóru leingi í sjónum

Í sagnum og ævintýrum kring heimin verður sagt frá samkynd-um djórum. Og leingi varð hildið at hetta fyriførst bert í sagnum og ævintýrum, men so er ikki. Fyrsta vísindaliga staðfestingin av at djór eru samkynt virkin varð gjord í 1700-talinum. Seinni eru frágreiðingar sum vátta samkyndan atburð millum djór gjordar av so frægum djóra-frøðingum sum Konrad Lorentz og Desmond Morris. Í dag vita vit, at homoseksualitetur millum djór ikki er nakað óvanligt. Eg

Baruch de Spinoza varð borin í heim Niðurlondum í 1632

havi hoyrt mann bera fram, at samkynd djór og samkynd fólk ikki kunnu berast saman. Harvið vildi hann halda, at kynsliga virksemið millum djór onkurs-vegna var av øðrum slag enn millum menniskju. Als eingin orsøk er at halda, at so er. Í so máta eru vit ikki petti øðrvísi enn hini djórini.

Helst kunnu orsøkirnar til homuseksualitet flokkaast í triggjar bólkar:
1. Genuinur homoseksualitetur orsakaður av ílegufrábrigdi.
2. Homoseksualitetur sum sosialiseringsfyrbrigdi.
3. Homoseksualitetur orsakaður umstøðunum.

Tað eru uttan iva tey sum eru fødd samkynd. Teimum dámar heilt einfalt betur og kenna seg tryggari við tað egna kynið.

Sum sosialiseringsfyrbrigdi er homoseksualitetur vanligur millum djór. Tað kann vera fyri at klára seg betur í fylginum ella at hækka í tign. Ikki er orsøk til at halda, at øðrvísi er millum menniskju. Dømi um tað kann vera kynslig samvera millum unglingar og tikomnar menn í gamla Hellas.

At umstøðurnar ofta gera at fólk, fyri eina tíð í hvussu so er, gerast samkynd er væl kennt. Homoseksualitetur í fognslum er vanligur. Sjálvur var eg sum ungur sjómaður og sigldi við skipum sum vóru leingi í sjónum

og skipum sum gjørdu stuttar túrar. Umborð á skipum sum gjørdu stuttar túrar upplivdi eg ongantið at menn vóru sam-kyndir. Hinvegin var tað ikki óvanligt við samkyndum umborð á langfaraskipum.

Ikki nakað serligt at vera samkyndur

Nógv, eisini samkynd, halda tað vera nakað serligt at vera sam-kyndur. Eitt frábrigdi tey hava illt at sáttast við hóast tað er so

Skipasmiðjan seld

À fyrsta tíðindafund-inum, sum nakrantíð hevur verið á Tórs-havnar Skipasmiðju, kom fram, at Skipa-smiðjan seint hós-kvöldið 3. Juni skifti eigara. Nýggi eigarin eitur Notio, og er eitt framtaksfelag, ið longu hevur gjørt íløgur í fleiri aðrar føroyskar fyrritøkur.

SKIPASMIÐJAN

Eydna Skaale

Eydna@socialurin.fo

Mohr’arnir, ið altíð hava átt Skipasmiðjuna, eru nú ikki eigarar longur. Feðgarnir Poul og Gunnar Mohr lögdu tó dent á, á tíðinda-fundi 4. Juni, at henda avgerð er tikin, sum ein avleiðing av nýggju tíðini og globaliseringini.

– Alt gongur so skjótt í dag orsakað av globaliser-ingini, og tískil meta vit tað vera neyðugt at savna allar tær føroysku kreftirnar, fyri at kunna standa imóti kapp-ingini uttanífrá. Vit hava valt hesa loysnina, fyri betur at forankra skipasmiðju-na í føroyska samfelagið. Sölan hevur einki við húsa-gang ella ringar tíðir at

Gunnar Mohr, Poul Mohr og Wilhelm Petersen á tíðindafundi á skipasmiðjuni. Allir søgdu seg vera vælnøgdar við handlin, men Poul Mohr duldi ikki fyri, hvussu torført tað var at selja familjufyrítøkuna

Mynd: Jens Kristian Vang

gera, tí skipasmiðjan er eitt gott og sunt felag. Men við

at loyva nýggjum kreftum inn í felagið, vænta vit at fáa nýggjan íblástur í felagið, og harvið betur at kunna standa imóti út-lendsku kappingini, sum vit merkja betur og betur, segði Gunnar Mohr, stjóri. Hann

segði, at júst hetta sama er roynt á onkrum skipa-smiðjum í Norra, og tað við sera góðum úrslitum.

Poul Mohr var samdur, men hann staðfesti fleiri ferðir, at hetta ikki hevði verið nokur løtt avgerð at taka.

– Hetta er beikst og

tungt, men vit meta, at hetta er tað rætta at gera, segði hann.

Starvsfólki fer ætlandi ikki at merkja eigaraskiftið, tí nýggi eigarin hevur ongar ætlanir um at broyta starvs-fólkatalið. Gomlu eigarar-nir tryggjaðu sær somu leiðis, at nýggi eigarin fer

at fara við starvsfólkinum á sama princippfasta hátt, sum tey eru von við.

– Vit hava havt eina ali-støð av ungdomi. Eg veit ikki talið av handverkarum, sum eru farnir út av Skipa-smiðjuni, men teir eru nógvir. At fólk heldur á at sækja arbeiði og arbeiða

NOTIO keypir Samtakið Tórshavnar Skipasmiðju

Privata framtaksfelagið NOTIO hevur keypt allar ognir frá Samtakinum Tórs-havnar Skipasmiðju, sum knýta seg at skipasmiði, umvælingum, keypi og sølu og umboðsvirksemi. Við í keypinum eru skipasmiðjurnar í Havn, Vestmanna og á Skála, mekaniski verkstaðurin í Runa-vík og P/F PAM-Off-shore Service. NOTIO yvirtekur eisini øll i-mmateriell rættindi. Leiðslan í samtakin-um verður styrkt við einum stjóra aftrat Gunnari Mohr

TÍÐINDASKRIV FRÁ NOTIO OG P/F TÓRS-HAVNAR SKIPASMIÐJU

P/F Tórshavnar Skipa-smiðja hevur havt somu eigarar, síðan fyrítøkan varð stovnað í 1936. Fyrstu

mongu árinu stjórnaði stovnarin Kjartan Mohr fyrítøkuni. Í 1979 tók sonurin Poul Mohr við leiðsl-uni, og í 1999 gjordist son-ur hansara, Gunnar Mohr, eisini stjóri í fyrítøkuni. Men nú hava fyrrverandi eigararnir so avgjört at selja virksemið.

P/F Tórshavnar Skipa-smiðja hevur leingi verið ein tann sterkasta fyrítøkan í Føroyum. Hon er fram-vegis væl fyri figgjarliga, men fyrrverandi eigararnir hava ássannað, at skal fyri-tøkan styrkja sína støðu til at taka av avbjóðingunum í framtíðini, er neyðugt við nýggjum íblástri og breið-ari festi í føroyska samfel-agnum. Gunnar Mohr, stjóri í Tórshavnar Skipa-smiðju, sigur:

»Gamlar dygdir hava í 68 ár gjørt fyrítøkuna til tað, hon er í dag. Men kapp-ingin er seinnu árinu nógv herd av globaliseringini. Vit halda, at P/F Tórshavn-ar Skipasmiðja aftrat gomlu dygdunum hevur tørv á nýggjum íblástri, so fyrítøkan kann menna seg í nýggju tíðini. NOTIO er eitt figgjarliga sterkt og

virkisfýsið felag. Eigararnir í NOTIO hava tætt tilknýti til føroysku høvuðsvinn-una, altjóða vinnuroyndir og nútímans hugsjónir um leiðsluhátt og virkisraktur. Hesir eginleikar vænta vit fara at tryggja fyrítøkuni eina sterka kappingarstöðu í framtíðini.«

Hóast skipasmiðjuvirk-semið nú skiftir eigara, heldur virksemið á Tór-shavnar Skipasmiðju, Skála Skipasmiðju, Vestmanna Skipasmiðju og mekaniska verkstaðnum í Runavík fram sum vant. Tey umleið 200 starvsfólkini verða ver-andi í starvi, og Gunnar Mohr heldur fram sum stjóri. Tó verður leiðslan styrkt við einum stjóra af-trat og nýggjari nevnd.

Alt skipasmiðjuvirksem-ið verður nú lagt yvir í eitt nýstovnað dóttirfelag. Felagið hjá fyrrverandi eigar-unum, sum varð stovnað í 1936, heldur fram undir nýggjum navni og verður framvegis virkið í før-oyskum vinnulívi.

Vaksa um marknaðar-partin

Nevndin í NOTIO er væl nøgd við keypið. Tá fram-taksfelagið varð stovnað í mai 2002, var eitt av aðal-málunum, at felagið skuldi gerast partur av eini stórar-i verkætlan stutt eftir stovn-anina. Ein roynd varð gjord í hesum sambandi, tá NOTIO gjordi av at keypa virksemið. Vit hava sett okkum sum fremsta mál at vaksa um marknaðarpartin komandi tíðina.«

Í seinastuni hava NOTIO og P/F Tórshavnar Skipa-smiðja samráðst við tí endamáli, at NOTIO skuldi keypa allar ognir knýttar at skipasmiðjuvirkseminum hjá fyrítøkuni. Samráðing-arnar millum partarnar hava gingið væl, og hós-kvöldið 3. juni 2004 kundu partarnir so undirskriva av-taluna um handlin. Wil-helm Petersen, nevndarfor-maður í NOTIO, sigur:

»Samtakið Tórshavnar Skipasmiðja er ein týðandi partur av okkara høvuðs-vinnu og eisini partur av undirstøðukervinum hjá fiskiflotanum í Norðurat-lantsHAVi. Fyrítøkan er kend fyri dygdgargott arbeiði,

her, má vera eitt tekin um at tey trívast, segði Poul Mohr.

Leiðslan á Tórshavnar Skipasmiðju verður broytt nakað, tí afturat Gunnari Mohr, sum heldur fram sum stjóri, verður ein stjóri settur afturat. Enn er tó ikki avgjört hvør hesin verður. Men hóast Skipasmiðjan er seld og farin á nýggjar hendur, dettur gamla felagið ikki niðurfyri. Hóast tað í framtíðini ikki fer at gera skip ella hava nakað við nýggju Skipasmiðjuna at gera, verða teir tó fram-vegis eitt felag við nógvum möguleikum. Við søluni gjørdust teir stórpartaieg-arar av Notio, og teir hava ivaleyst fingið eina vala-upphædd fyri søluna av skipasmiðjuni. Partarnir vilja tó ikki upplýsa sølu-prisin.

Nú verða Mohr’arnir tó noyddir at finna sær eitt nýtt navn til felagið, tí navnið Tórshavnar Skipa-smiðja fylgdi við í søluni, og er sostatt ogn hjá Notio.

Við tíðini ætlar Notio at fáa Skipasmiðjuna út á virðisbrævamarknaðin og bjóða íleggiarum at gerast partnarar. Enn er tó ikki vist nær hetta verður.

Kensluborin avgerð

P/F Tórshavnar Skipa-smiðja hevur verið knýtt at Mohr-ættini heilt síðan stovnanina. Poul Mohr, stjóri, dylur ikki fyri, at tað er ein tung avgerð at selja virksemið hjá fyrítøkuni. Men hann er sannfordur um, at avgerðin er røtt. Poul Mohr sigur:

»Eg havi verið á skipa-smiðjuni, síðan virksemið byrjaði, og minnist, tá Stella Argus sum fyrsta skip varð tikíð upp á beding Gamla-árskvöld í 1939. Hetta hevur verið ein spennandi tíð við nógvum ríkum lötum og góðum sambondum. Men eg eri komin til ta niður-støðu, at nú er neyðugt at líta frameftir, og tað, sum er farið, er søga. Vit vilja verðveita hesa fyrítøkuna sum eina sterka fyrítøku fyri land og fólk, og besti mátin at gera tað er at geva pláss fyri nýhugsan. Hesari nýhugsan halda vit, at NOTIO borgar fyri. Hetta hevur verið ein kensluborin avgerð at taka. Men vit hava valt at latið skilið heldur enn kenslurnar ráða."